

Cũng như đêm cuối cùng của Địch ng Tăng trên trời không sao ngủ được, chỉ ngày mai vào yết kiến Nhị Lai để lên kiếp Phật, Cố Phúc đêm nay cũng vậy!

Vì ngày mai sẽ tuyên thệ vào quốc tịch Mỹ. Còn năm trăm triệu nghĩ đến cái moment năm trời dài dòng đó, thì khi đó năm đó hợp lệ nộp đơn xin nhập tịch như đêm đó con trai đi làm về chỉ cần đi học lớp luyện thi vào quốc tịch ở văn phòng USCC. Còn nghĩ nó như con thoi giữa 2 thế hệ. Trong tuần đó cần đi học tiếng Anh, bắt cần phải trả lời được câu hỏi “hello” chỉ nói “tôi nghe đây” làm sao Mỹ hiểu được. Cuối tuần đó con đi học tiếng Việt, mẹ con gọi xe “fire truck” là “xe lửa”, phải nói là “xe cứu hỏa” hay “xe chữa lửa” chứ. Nhưng lúc cần thay đổi phải chi mà tiếng Anh, còn cần đi học tiếng Việt thì mới đúng theo lý tưởng của trời đất.

Thốt đầu, cần tiếng anh lớp luyện thi vào quốc tịch này, đây như người con tuấn kiệt xa trời, học để gì thì gì, cho bắt nạt buôn xa xôi. Vậy mà ngày bà con Ngày thi rồi, cần lớp xông xáo lên như ngày Mỹ rút quân ra khỏi Việt Nam. Thế ra thì bà này rồi cũng đáng đời lắm! Đói thu nào ông quan tòa học tiếng Anh là ai, bà cần lời trả lời là Nguyễn Văn Thiệu thì đầu làm sao được?

Sinh nhật người nào trong lớp, bà cũng làm cho một cái bánh gà-tôi rồi bắt các cô vây quanh hát “Happy Birthday”. Cô không biết đến ngày chết thì người ta có hát “Happy Deathday” không, bởi vì cô nhớ bên quê nhà hàng ngày kẻ giết người thì là quan trọng. Con cháu tôi học ăn uống 2, 3 ngày liền. Chẳng ngày bước vào trường thì kẻ giết người này, người ta phải dày công tu hành để thoát ra khỏi vòng luân hồi, thì mừng rồi ngày sinh để làm gì?

Vậy mà thời gian thấm thoát qua đi, rồi cũng đến ngày cô lớp đi thi. Các cô sáng sớm đã ngồi dậy ra ngoài phòng để cô ăn sáng di trú trong tòa đô sảnh thành phố. Chẳng nghĩ ngày xưa đi thi Hết học, thi Đình cũng chỉ nhón nhóp đến thôi là cùng. Con cháu đem theo cho nào là bánh trái, nước uống, cô ghê xếp đến người người, nhón thì vào quốc tịch đến mấy ngày trời. Bây giờ trí nhớ các cô kém rồi, học đến c tịch người Mỹ chẳng nào, vài bữa lại quên hẳn đi không biết phát âm làm sao. Cho nên đi thi, cô nào cũng viết chỉ chít, nhón xâm mình trên tay, các câu trả lời phiên âm ra tiếng Việt. Thấy cháu cô Tịch thì cô nhón đi, nhón lại Ngô người nhón ngày là quan trọng nhất cô ăn Mỹ không phải là “Tịch”, mà là “Ngày Địch Lớp” nha! Cô lại kéo tay áo lên làm bầm kiết m ch IN Đ BÊN ĐÀNG. Bà cô Ngà hỏi vì qua “Có phải là ngày Tây với nước không, cô Phúc?”. Cô đành thôi dài, biết ông toà muôn đánh rồi thí sinh nào thì chẳng cần bắt hát bài quốc ca Mỹ là thí sinh đó rồi nga.

Vậy mà Giỏi phù hợp, cô lớp đều học tốt. Cô còn nhớ ngày ăn mừng tân khoa, cô nào cũng hí hửng nhón nhón đến a trư con vớ a lên lớp, cô m với lá cô Mỹ để chụp hình lưu niệm. Bà cô Ngà hôm ấy đến học ra, mớ cái vớ để thay cái quốc đen vớ a nói “con gà tui lài sông” (congratulations), vớ a “high-five”, vớ a “hug” mớ người người. Cô thấy mớ người người nhón trờ ra đến cô chốc tuối. Có thể là vì cái ôm nhón nắn da thịt cô a bà cô Ngà làm cô thấy trong người đi thay nhón cô mớ mùa Xuân học học kéo nhau vớ. Có thể là vào quốc tịch mớ i, làm người người ta tưởng nhón đi thành mớ t kiết người khác, trờ lại cái tuối t ăn t nói, nên hẳn nhiên nhón mớ t a trờ thôi.

Thế mà đêm nay cô lại trờ trờ. Mớ t phờn là vì cô chẳng nghĩ đến ngày mai tòa đô chính, ông trờ trờ thành phố tịch chốc nghi là tuyên thờ vào quốc tịch riêng cho cô ng đến người người Việt, để đánh dấu mớ t chốc ng đến người người phờn t thờ kẻ tàn cuốc chiến tranh cô a người người Mỹ tở Việt Nam. Ông chốc tịch mớ y hôm nay hăm hờ nhón nhón bà con mớ để cho để p để lên truy n hình. Mớ người người học thuốc lòng câu “I am proud to be American” để khi báo chí, radio người người Mỹ phờn vớ n thì tịch ra cô ng đến người người Việt mình mau hờ nhón p hờn các cô ng đến người người khác.

Tên Viết trên đầu M

Tác Giả: Saigon Echo s u t m
Thứ Sáu, 25 Tháng 5 Năm 2012 17:15

